

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124201510
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:8124201510.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/19/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcov: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., 2./ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., obaja právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, v spore o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.251,88 Eur s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

7Csp/19/2024

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.251,88 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.251,88 eura odo dňa 25.02.2024 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka - Poplatok za poskytnutie úveru: 150 EUR, uvedená v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014, uzavretej medzi účastníkmi konania, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1. Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014 uzatvorenej medzi žalobcom v 1. rade a žalovanou, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, 15 ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014 uvedená v článku 8. Sankcie, v bode 8.1., 8.2. a 8.5., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

„Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy o RÚ.“

„Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014, uvedená v Zmluvných dojednaniach v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 v bode 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii Veriteľom.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere, č. XXXXXXXXXXXX, z 25.9.2014, uvedená v Zmluvných dojednaniach v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, v bode 8.3., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 z tejto Zmluvy o RÚ.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalobcovia majú vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

7Csp/19/2024

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 19.02.2024 žiadali, aby súd určil, že úver zo zmluvy o úvere zo dňa 25.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov, zároveň žiadali, aby súd zaviazal žalovaného vydať im bezdôvodné obohatenie vo výške 1.251,88 eur spolu s úrokom z omeškania druhým dňom od doručenia žaloby žalovanému a zároveň v bode 3 až 7 žaloby žiadali určiť neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobu odôvodnili tým, že žiadosťou zo dňa 25.09.2014 požiadali žalovaného o úver vo výške 1.500 eur. Podľa názoru žalobcov zmluva neobsahuje dátum splatnosti prvej ani poslednej splátky. Zároveň žalobcovia sú toho názoru, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy, celkovú výšku úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v dôsledku čoho je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o celkovú výšku spotrebiteľského úveru, nebol im poskytnutý úver 1.500 eur, ale bol im odrátaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. Z tohto dôvodu im bol poskytnutý úver iba vo výške 1.350 eur. Čo sa týka RPMN, je iná v bode 5 a iná v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, tá musí zodpovedať násobku počtu splátok a výšky splátky s pripočítaním poplatku za poskytnutie úveru, čo je v sume 3.443,58 eur. V zmluve je uvedená celková čiastka 2.142,06 eur. Žalovanému na predmetný úver zaplatili 2.601,88 eur pri poskytnutí úveru 1.350 eur. Žalovaný sa na ich úkor obohatil o sumu 1.251,88 eur. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tie už boli viackrát všeobecnými súdmi vyhlásené za neprijateľné.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcov vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 15.04.2024, v ktorom žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žaloba je v časti určovacieho výroku o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru procesne podľa názoru žalovaného neprípustná. Cieľom § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo zaviesť osobitnú prípustnosť určovacej žaloby. Žalovaný namieta, že žalobca v 2.rade nie je aktívne vecne legitimovaný k žiadnemu určovaciemu výroku, ani k výroku o peňažné plnenie. Tvrdenia žalobcov, že v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere išlo o

spoločný záväzok, sú podľa žalovaného v rozpore so skutkovým stavom, s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, s uvádzanými citáciami z komentára k Občianskemu zákonníku. Záväzok žalobcu v 2.rade a jeho spoločná a nerozdielna solidárnosť so žalobcom v 1.rade vyplýva z § 533 Občianskeho zákonníka. Ak podľa žalobcov ide o delený záväzok, potom by zrejme každý zo žalobcov mal plniť vlastný záväzok. Nikde v žalobe sa neuvádza koľko plnil žalobca 1 a žalobca 2, kedy a kde žalobca žiadal o úver. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcov o nesprávnom výpočte RPMN. Zároveň je toho názoru, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená na dobu neurčitú. Žalovaný preto popiera tvrdenie žalobcov vo vzťahu k absencii doby splatnosti zmluvy. Tvrdenia žalobcov o nesprávnosti celkovej čiastky rovnako žalovaný popiera. Popri fakte, kedy úver nie je pôžička platí, že úverom je suma 1.500 eur vyplatená na účet žalobcu vo výške 1.350 eur a daná v rámci započítania záväzkov v sume 150 eur. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o RPMN, predpoklady použité na výpočet RPMN. Zákonným predpokladom pre záver súdu o neprijateľnosť zmluvnej podmienky je, aby išlo o ustanovenie spôsobujúce protiprávny stav, súčasné ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od právnej úpravy a zároveň, aby spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na úkor spotrebiteľa. Zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Z vývoja právnej úpravy je zjavné, že išlo o regulatívnu úpravu. Z prijatej zákonnej úpravy vyplýva, že zákonodarca poplatok za uzatvorenie zmluvy nepovažoval za poskytnutie úveru za problematický a neprijateľný. Žalovaný tak žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. V písomnom podaní zo dňa 16.04.2024 žalovaný uviedol, že o nárokoch zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.09.2014 bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom 03/07/18 zo dňa 19.11.2018, čo je prekážkou pre konanie a rozhodovanie o podanej žalobe.

3. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 23.04.2024 uviedli, že predmetná žaloba je účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo formulárových spotrebiteľských zmluvách. Zároveň je žaloba prípustná podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka námietky žalovaného vo vzťahu k žalobkyni v 2.rade, tieto sú bezpredmetné a nenáležité, nakoľko žalobkyňa v 2.rade bola zmluvnou stranou. Preto je legitímnym subjektom čo do určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobcovia nemajú vedomosť o predmetnom rozhodcovskom rozsudku, avšak poukázali na rozhodovaciu prax súdov, ktorý má základ v neprijateľnej rozhodcovskej doložke alebo zmluve. Z tohto dôvodu žiadali žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 01.05.2024, pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/294/2019, 5Cdo/294/2019, 5Cdo/47/2019 a 4Cdo/292/2021.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav :

6. Dňa 25.09.2014 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom v 1.rade, ako dlžníkom a žalobkyňou v 2.rade ako spoludlžníkom uzatvorená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, na základe ktorej v bode 5 žalobcovia požiadali o úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou 42 splátok, vo výške 47,43 eur. Predpokladaná RPMN bola vo výške 26,17% a ročná úroková sadzba predstavovala 18,08%. V bode 6 v rámci údajov o schválenom revolvingovom úvere bol žalobcovi v 1.rade a žalobkyni v 2.rade poskytnutý úver vo výške 1.500 eur s predpokladanou RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 25,84%. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere.

7. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva schválená výška úveru 1.500 eur so splatnosťou 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 47,43 eur, RPMN predstavuje 25,84%.

8. Dňa 25.09.2014 bola medzi veriteľom a žalobcom v 1.rade podpísaná dohoda o poskytnutí služieb uzatvorená podľa § 51 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa zákazník zaviazal, že za uzatvorenie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaviazal splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

9. Z prehľadu platieb k zmluve XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobcovia zaplatili na úver sumu 2.601,88 eur.

10. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa zo dňa 05.04.2022 vyplýva, že dňa 28.02.2022 žalobcovia predložili zmluvu o revolvingovom úvere združeniu na posúdenie, či sa nejedná o úver bezúročný a bez poplatkov a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Boli informovaní, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho došlo na strane žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré žiadali určiť, predložili súdu množstvo rozhodnutí všeobecných súdov, odvolacích súdov, ako aj súdneho dvora na preukázanie svojho nároku. Z vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 29.01.2016, ktoré predložil žalovaný, vyplýva že poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru predstavuje plnenie za poskytnutie služby.

11. Dňa 19.11.2018 bol vydaný rozhodcovský rozsudok Slovenským arbitrážnym súdom spisová značka 03/07/18, na základe ktorého boli žalobcovia v 1. a 2. rade ako žalovaní povinný zaplatiť spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. sumu vo výške 804,18 eur spolu so zmluvnou pokutou a príslušenstvom pohľadávky.

12. Dňa 25.09.2014 uzatvorili žalobcovia v 1. a 2.rade so žalovaným rozhodcovskú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere prejedná rozhodcovský súd v Bratislave, Viktória rozhodcovský súd v Žiline, Rozhodcovský súdny dvor zriadený pri spoločnosti Arbitration tribunal, s.r.o. a Slovensku arbitrážny súd.

13. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 03.06.2024 v neprítomnosti žalobcov v 1. a 2. rade. Právny zástupca žalobcov žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedol, že boli splnené všetky procesné podmienky na vyhovie tejto žalobe. Pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tie boli niekoľkokrát všeobecnými súdmi určené za neprijateľné. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovil žalovaný, ako aj jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 21.05.2024, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách poskytovaných spotrebiteľom, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 137 písm. d) C.s.p., žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a)
splnení povinnosti,

b)
nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c)
určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d)
určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 28.09.2014 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským

úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito,

jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r)

vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,

s)

požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,

t)

požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u)

požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v)

požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

15. Ako prvým žalobným petitom sa súd zaoberal určením, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX z 25.09.2014 je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že takto formulovaná žaloba je podľa jeho názoru procesne neprípustnou. Zákoné ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z.z. v znení zákona číslo 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018 ustanovilo: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba odkazuje na § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku. Súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo korešponduje aj s § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku.“

16. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28.03.2019: „Žaloba, ktorou sa žalobca v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, domáha vyslovenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky resp. vyslovenia a určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou podľa § 137 ods. 1 písm. c) C.s.p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Táto námietka žalovaného je tak v celom rozsahu nedôvodná.

17. K námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v 2.rade súd uvádza, že zo samotnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 25.09.2014 vyplýva, že žalobkyňa v 2.rade bola spoludlžníčkou číslo 1. Túto zmluvu aj podpísala a z tohto dôvodu je súd toho názoru, že je zmluvnou stranou vzťahu s veriteľom, preto je legitímnym subjektom čo do určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj určenia neprijateľných zmluvných podmienok, keďže samotné zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere boli neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Rovnako žalobkyňa v 2.rade podpísala aj Dohodu o poskytnutí služby číslo

XXXXXXXXXX dňa 25.09.2014, ako to vyplýva z čísla listu 13 súdneho spisu. Aktívna vecná legitimácia žalobcov, ako aj pasívna vecná legitimácia žalovaného je tak podľa názoru súdu daná daná.

18. Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.09.2014 veriteľ uzatvoril so žalobcami ako dlžníkmi zmluvu o úvere, kde sa dohodli na úvere vo výške 1.500 eur. Podľa názoru súdu uzatvorená zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

19. Súd cituje z rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 22CoCsp/36/2022-192 zo dňa 29.11.2022, ktorý sa týkal obdobnej právnej veci vo vzťahu k žalovanému spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. Súd cituje bod 20 odôvodnenia odvolacieho súdu: „Odvolací súd sa taktiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o absencii uvedenia samotnej výšky RPMN na zmluve podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona. Chýba písomná dohoda ako zmluvný konsenzus oboch strán pri údají o RPMN vzhľadom na kontraktálny proces vyplývajúci z § 43a Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy tiež vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobcu a iná v akceptácii žalovaného. Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN v písomnej forme. S poukazom na § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného považovať za nový návrh zmluvy, ktorý by však žalobca musel písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN písomnou formou preto spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“

20. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 12CoCsp/26/2022-350 zo dňa 20.09.2022: „Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a konštatuje, že súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni bol predstretý nový návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov článku 6 zmluvy označené ako údaje o schválenom revolvingovom úvere. Ak teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN ako jeden z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, potom možno správne konštatovať jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť.“ Tieto závery citované v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove je možné aplikovať v celom rozsahu na túto súdnu vec. Pri zmluve o revolvingovom úvere, keďže v bode 5 žiadosti o požadovanom úvere je uvedená predpokladaná RPMN 26,17%, pričom v bode 6 údajov o schválenom revolvingovom úvere je predpokladaná RPMN vo výške 25,84%, nedostatok tejto náležitosti spôsobuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Rovnako je súd toho názoru, že v zmluve absentuje aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to v súvislosti s nesprávnou výškou úveru a neprijateľnosťou odplaty podľa dohody o poskytnutí služieb a poplatku za poskytnutie úveru. V zmluve je uvedená celková čiastka 2.142,06 eur, keď žalovaná do nákladov nezapočítava odplatu za dohodu o poskytnutí služieb v rozpore s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí zodpovedať násobku počtu splátok a výšky splátky s pripočítaním poplatku za poskytnutie úveru, čo predstavuje sumu 3.593,58 eur, respektíve bez poplatku za poskytnutie úveru 3.443,58 eur. Tento rozdiel má aj podstatný vplyv na hodnoty predpokladov na výpočet RPMN použitých veriteľom. Spotrebiteľ podľa názoru súdu nemôže vedieť, ktoré hodnoty považoval veriteľ pri výpočte RPMN za správne. Spotrebiteľovi totiž podľa názoru súdu nemôže byť z textu samotnej zmluvy zrejmé, či veriteľ vychádzal z nejakých konkrétnych údajov vyplývajúcich zo zmluvnej dokumentácie nepodpísanej spotrebiteľom, alebo treba vychádzať z dodatočných predpokladov na výpočet RPMN podľa prílohy číslo 2 k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Rovnako je súd toho názoru, že zmluva neobsahuje celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobuje rovnako podľa § 11 ods. 1 písm. b) bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Čo sa týka celkovej výšky spotrebiteľského úveru, tak podľa zmluvy mal byť poskytnutý žalobcom úver vo výške 1.500 eur. V skutočnosti im bol poskytnutý úver iba vo výške 1.350 eur, keďže samotná výška úveru sa ponížila o poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur. Súd poukazuje na článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48ES, ako aj bod 1 prílohy tejto smernice, podľa ktorého sa ustanovenia tejto smernice majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Z vnútroštátneho právneho poriadku je potrebné

poukázať na rozhodnutie, a to Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/130/2022 z 24.10.2023, ako aj rozsudok Krajského súdu Prešov 6CoCsp/4/2023 z 18.05.2023. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9Cdo/287/2021 z 30.06.2022, podľa ktorého: „Celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. e) zákona 129/2010 Z.z. predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá veriteľom dlžníkovi. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzatvorení zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru.“

21. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, s touto argumentáciou sa súd nestotožňuje. V zmluve je uvedená splatnosť úveru 42 ako aj počet splátok. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Cdo/69/2020 zo dňa 30.11.2021, podľa ktorého: „Nie je potrebné uvádzať termín konečnej splatnosti úveru, ak zmluva obsahuje údaje o dobe trvania zmluvy a údaje, v ktorých možno určiť dobu dokedy je povinnosť dlžníka platiť úver s príslušenstvom.“ Zároveň z ustanovenia článku 9 ods. 9.1. zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená na dobu neurčitú bod 9.1. zmluvných dojednaní tvoriacich aj technicky neoddeliteľnú súčasť a že konečná splatnosť úveru revolvingu sa rovná v poradí poslednej splátky podľa posledného splátkového kalendára. Z tohto dôvodu sa súd s argumentáciou žalobcov o nedostatku tejto náležitosti nestotožňuje. Tak, ako to súd uzatvoril, v zmluve absentuje celková výška úveru § 9 ods. 2 písm. g), ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť, čo spôsobuje dôsledok podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov v žalobe, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, s absenciou tejto náležitosti sa rovnako súd nestotožňuje. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, zo záverov tohto rozhodnutia vyplýva, že sa nevyžaduje, aby zmluva obsahovala konkrétny matematický výpočet aj všetkých predpokladov, ktoré použil veriteľ pre výpočet RPMN.

22. Po prijatí záveru súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru tak súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom rozdiel medzi celkovou výškou poskytnutého úveru a úhradami, ktoré žalovanému ako veriteľovi poukázali. Nebolo spornou skutočnosťou, že žalovaným bol poskytnutý úver iba vo výške 1.350 eur a podľa platieb uhradili na tento úver sumu 2.601,88 eur. Rozdiel vo výške 1.251,88 eur tak súd žalovaného zaviazal vydať žalobcom. Na doplnenie tejto argumentácie súd uvádza, že žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach k žalobe žalobcov nerozporoval výšku úhrad, ktorú poukázali žalobcovia titulom poskytnutého úveru, ani skutočnosť, že poukázal žalobcom úver iba vo výške 1.350 eur. Toto skutkové tvrdenie tak súd v súlade s § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné. Z dlžnej sumy zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom úrok z omeškania postupom podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, t.j. odo dňa 25.02.2024 do zaplatenia.

23. V bode III. až VII. žalobného petitu sa žalobcovia domáhali určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019: „V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“ Že samotné uplynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu.“ Ako už bolo vyššie uvedené, predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu.

24. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Ndc/20/2016 z 23.01.2017: „Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti C.s.p. zachované.“

25. V neposlednom rade povinnosť súdu ex offio vykonávať kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok vyplýva aj z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, napríklad C397/11, C488/11, C473/00, C429/05 a v neposlednom rade k samotným zmluvám a k samotným žalobným petitom o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky sa niekoľkokrát k prípustnosti takejto žaloby vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach sp. zn. 19Co/199/2017 z 05.06.2018, 20Co/145/2018 zo dňa 30.05.2019, 9Co/29/2017 zo 17.05.2018 a podobne.

26. K bodu III. žalobného petitu, že súd určuje, že zmluvná podmienka poplatok za poskytnutie úveru 150 eur uvedená v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, súd uvádza, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá už bola opakovane určená súdmi za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd odkazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 6CoCsp/6/2022 z 25.08.2022, 13CoCsp/6/2022 zo 07.09.2022, 14CoCsp/2/2022 z 12.04.2022. Je potrebné poukázať na § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka: „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.“ Súd cituje bod 16 odôvodnenia odvolacieho súdu 6CoCsp/6/2022 z 25.08.2022: „K samotnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku 6 zmluvy o revolvingovom úvere odvolací súd konštatuje, že znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednávaná. V prejednávanej veci dojednanie poplatku bolo žalovaným v zmluve o revolvingovom úvere predformulované a žalobkyňa nemohla znenie ani obsah predmetnej podmienky ovplyvniť. Zmluvná podmienka upravujúca poplatok za poskytnutie úveru tak nebola so spotrebiteľkou individuálne dojednaná podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto podlieha prieskumu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“

27. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode IV. petitu žaloby, súd určuje, že zmluvná podmienka v článku 1 bod 7.1. dohody o poskytnutí služby číslo 8500081779 z 25.09.2014 v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 25.09.2014 v znení, že zákazník sa zaväzuje za uzatvorenie dohody zaplatiť mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, pokiaľ ide o túto neprijateľnú zmluvnú podmienku súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 24Csp/2/2023 zo dňa 29.09.2023, kde súd túto dohodu o poskytnutí služieb vyhodnotil za neprijateľnú zmluvnú podmienku: „Hoci samotná dohoda obsahuje ustanovenie o tom, že dohodnuté služby doplnkové a dobrovoľné nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok, uvedené nepreukazuje, že žalobkyňa skutočne mohla ovplyvniť jej obsah, aby ju aj skutočne mohla odmietnuť podpísať a úver by jej bol napriek tomu poskytnutý bez zmeny podmienok. Vzhľadom na formu dohody vopred žalovaným pripravený formulárový dokument, rovnaký dátum a miesto podpísania dohody so samotnou úverovou zmluvou a obsah dohody, je veľmi nepravdepodobné, aby ju žalobkyňa skutočne podpísala, ak by mala možnosť tak neurobiť. Podstata spotrebiteľskej ochrany spočíva v tom, že dodávateľ spotrebiteľovi nemôže neprijateľné podmienky ani len predkladať. Pokiaľ dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzročený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na to, či a do akej miery sa spotrebiteľ s tou-ktorou podmienkou oboznámil.“

28. Pokiaľ ide o znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode V. žalobného petitu, a to sankcie článok 8 bod 8.1., 8.2. a 8.5. pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, súd cituje z rozhodnutia Okresného súdu Prešov 24Csp/2/2023: „Súd po posúdení zmluvnej podmienky používanej žalovaným v článku 8 sankcie dospel k záveru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd nemal za preukázané, že žalovaný so žalobkyňou ustanovenie o zmluvnej pokute osobitne vyjednával. Súd text v bode 8 týkajúci sa zmluvnej pokuty hodnotí ako predtlačný, vopred naformulovaný bez možnosti, aby mohla do textu, konkrétne výšky zmluvnej pokuty, žalobkyňa zasiahnuť. Zmluvná pokuta je osobitný sankčný inštitút, ktorý by mal byť osobitne individuálne medzi stranami vždy dohodnutý. Žalobkyňa v prípade, ak chcela uzatvoriť predmetnú zmluvu, mala možnosť len pristúpiť k týmto dojednaniam ako celku. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo na žalovanom ako dodávateľovi, ktorý však v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s § 53 ods.

3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú. Zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom, aj keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou formálne pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť obsah tejto podmienky a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, prípadne aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, prípadne aby nebola dojednaná vôbec.“

29. K bodu VI. žalobného petitu, uvedenie nesprávneho variabilného symbolu s následkom, že čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet veriteľa, ale až okamihom kedy dôjde k jej identifikácii veriteľom, vyslovená v článku 8 v zmluvných dojednaniach, súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 7Csp/35/2021 z 13.10.2021, 11C/115/2016 z 29.06.2016, 20Csp/91/2020 zo 07.09.2020, z rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 18Co/90/2018 z 19.11.2018, 19CoCsp/54/2020 z 10.06.2021. Súd cituje z rozhodnutia 7Csp/35/2021 z 13.10.2021, ktorý vo svojom rozhodnutí odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/193/2010 zo dňa 16.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť: „Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukážkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami. V danom prípade následok neuhradenia splátky úveru z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu súd posúdil ako neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky, napríklad následok okamžitej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu žalovaný ako dodávateľ v prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku so spotrebiteľom nemôže mať problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez uvedenia variabilného symbolu a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi nastupuje zákonný predpoklad § 330 Obchodného zákonníka. Teda, ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené inak záväzku najskôr splatného.“ Súd konštatoval, že okrem iného žalovaný na jednej strane sankcionuje spotrebiteľa za uvedenie variabilného symbolu právnym dôsledkom neuhradenia splátky úveru, avšak na druhej strane si vyhradzuje právo platby poukázané spotrebiteľmi započítať na úhradu ich záväzkov podľa termínov ich splatnosti, a to od záväzku najstaršieho s tým, že v prípade rovnakých záväzkov s rovnakým dátumom splatnosti bude úhrada použitá najprv na istinu, potom na úroky a následne na ďalšie príslušenstvo vrátane sankcií. Súd túto podmienku považoval za neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

30. Pokiaľ ide o žalobný petít v bode VII. súd určuje, že zmluvná podmienka zmluva o revolvingovom úvere v článku 8 práva a povinnosti dlžníka, kde dlžník a spoludlžník je povinný písomne oznámiť veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky dlžníka a spoludlžníka z tejto zmluvy o revolvingovom úvere, toto dojednanie predstavuje neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa v priebehu úverového obdobia, môže dôjsť k akejkoľvek zmene a neoznámene už môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Nie je pritom významné, či veriteľ aj naplnil takýto scenár, ale dôležité je, že takáto zmluvná podmienka sa nachádza v zmluvných formulároch žalovaného. Aj o obsahovo zhodných zmluvných podmienkach ako neprijateľných už súdy rozhodli, pričom súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 11C/115/2016 z 29.06.2016, 18Csp/111/2022 z 23.01.2023, ako aj rozsudok Okresného súdu Humenné 12Csp/25/2022 z 29.06.2022. Pokiaľ ide o odvolací súd v celom rozsahu súd odkazuje na odôvodnenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 2CoCsp/7/2023 z 26.04.2023 a 9CoCsp/56/2022 z 23.02.2023. Vo vzťahu k zneniu tejto podmienky súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov 11C/115/2016, kde súd uviedol: „Nemá teda žiadne právne ani faktické opodstatnenie preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzatvorení úverovej zmluvy a ponechať aktivitu na spotrebiteľa a ešte s neurčitými podmienkami, keď nie je konkretizované, čo spotrebiteľ by mal hlásiť. Problém je teda v tom, že napadnuté zmluvné podmienky upravujú povinnosť pre spotrebiteľa nie dostatočne určito, čo by znamenalo, že bolo by len na posúdení banky, čo podľa jej názoru mal jej spotrebiteľ nahlásiť. Argumentácia, že záujmom banky pri dodržaní týchto zmluvných podmienok je pomoc klientovi a v prípade jeho finančných problémov dohodnúť si iný splátkový kalendár, je pochybná.“ K obdobnej zmluvnej podmienky vo vzťahu k Československej obchodnej banke rozhodol aj Okresný súd Prešov v rozhodnutí 18Csp/111/2022 zo dňa 23.01.2023, kde uvedené ustanovenie banky považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd uviedol: „Je odôvodnený o to viac, ak dodávateľ povinnosti spotrebiteľa nad rámec zákonnej úpravy nehovoriac o povinnosti na požiadanie dodávateľa preukazovať tvrdenie o trvaní zdroja príjmu subsumoval pod podstatné porušenie zmluvných povinností s následkami uvedenými v článku 7 bod 2, medzi ktoré

zaradil okrem iného požadovať ďalšie zabezpečenie úveru, žiadať uznanie záväzku v zmysle právnych predpisov, odstúpenie od zmluvy, uplatnenie práva vyplývajúce zo zabezpečenia úveru.“

31. Dňa 25.09.2014 bola medzi veriteľom - žalovaným a žalobcami podpísaná rozhodcovská zmluva číslo XXXXXXXXXX, kde podľa článku 1 bod 4 veriteľ a dlžník sa dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorého akékoľvek spory, nezrovnalosti majú riešiť pred rozhodcovským súdom, Slovenským arbitrážnym súdom, pričom žalovaný súdu predložil rozhodcovský rozsudok číslo 03/07/18 zo dňa 19.11.2018, kde žalobcovia boli zaviazaní zaplatiť veriteľovi sumu 804,18 eur, zmluvnú pokutu s príslušenstvom a k vznesenej námietke žalovaným res iudicata, súd uvádza nasledujúce:

32. Žalobcovia sa touto žalobou domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia zo splátok, ktoré zaplatili 17.04.2019 do 18.01.2022, pričom rozhodcovský rozsudok mal byť vydaný dňa 19.11.2018. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ C168/05 Elisa Maria MostazaKlaro, z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Tým budú naplnené ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali. Čo sa týka povinnosti súdu ex offo skúmať neprijateľnosť rozhodcovských doložiek, je potrebné poukázať na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C-40 08, podľa ktorého Smernica rady 93/13 EHS zo dňa 05.04.93 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie o právnom a skutkovom stave aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných, podobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú dĺžku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. K obdobnému záveru dospel aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí G./XX Pohotovosť versus H. E.. Žalovaný súdu nepreukázal, aby žalobcovia ako spotrebiteľia boli poučení o rozhodcovskej zmluve a rozhodcovskej doložke. Žiadnym spôsobom o rozhodcovskom konaní neboli poučení, nebol im vysvetlený rozdiel medzi všeobecným štátnym súdom a rozhodcom, pričom nemajú vedomosť o žiadnom rozhodcovskom konaní, ani o rozhodcovskej doložke. Žalovaný nepreukázal individuálne dojednania rozhodcovskej zmluvy. V spotrebiteľskej právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Rozhodcovská zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Táto rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako takej podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je neplatná. Rozhodcovské konanie v spotrebiteľských zmluvách je možné akceptovať v prípade jeho osobitného vyjednania, a teda nie nanútením arbitráže neznalému spotrebiteľovi ako netransparentnej pasce. Je potrebné poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2013, 4Cdo/410/2012 podľa ktorého, nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť, nezáväznosť rozhodcovského rozsudku. Oprávneniu súdu v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, respektíve s jej neplatnosťou, nebránia ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva, na ktorej základe bola daná právomoc rozhodcovského súdu, bola podľa názoru súdu uzatvorená neplatne, preto pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu to spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť takéhoto rozhodcovského rozsudku. Neplatnosť rozhodcovských doložiek riešil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach 6Cdo/1/2012, ale aj Ústavný súd Slovenskej republiky IV.ÚS 55/2011, I.ÚS 456/2011. Z aktuálnych rozhodnutí je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 146/2020 z 15.04.2020, IV.ÚS 39/2021, III.ÚS 272/2020, nález Ústavného súdu zo dňa 23.02.2021, III.ÚS 344/2020. Predmetný rozhodcovský rozsudok, na ktorý poukázal žalovaný, bol vydaný na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy, a preto nemôže spôsobovať žiadne právne následky, je nevykonateľným. Tu súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/27/2011 z 29.01.2015, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6/2015 pod číslom 77.

33. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalobcom priznal vo vzťahu k žalovanému plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%. O ich výške bude rozhodnuté

samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/19/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.